

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
VRHOVNI SUD  
REPUBLIKE SRPSKE  
BANJA LUKA  
95 0 Rs 046731 18 Rev  
Banja Luka, 13.3.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Darka Osmića i Davorke Delić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N.G., zastupan po punomoćniku M.-V.R., advokatu iz F., protiv tužene RS- Vlada RS, Ministarstvo .... RS, OS u F., zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske-Sjedište zamjenika u Trebinju, radi isplate naknada za troškove prevoza, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Trebinju broj 95 0 Rs 046731 17 Rsž od 19.02.2018. godine, na sjednici održanoj dana 13.3.2019. godine, donio je

#### PRESUDU

Revizija se usvaja, obje nižestepene presude se preinačavaju tako da se tužbeni zahtjev odbija.

Obavezuje se tužitelj da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 600,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

#### Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Trebinju, broj 95 0 Rs 046731 17 Rs od 24.07.2017. godine, obavezana je tužena da tužiocu, na ime troškova prevoza za dolazak i odlazak sa posla u dane vikenda iz P. u F. i to za vremenski period od 30.03.2016. do 30.04.2017. godine, isplati iznos od 1.152,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.12.2016. godine, kao dana podnošenja tužbe pa do isplate i naknadi mu troškove parničnog postupka u iznosu od 1.508, 30 KM, sve u roku od 15 dana, od dana donošenja presude i pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Trebinju broj 95 0 Rs 046731 17 Rsž od 19.02.2018. godine žalba tužene je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povreda odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači tako da se odbije tužbeni zahtjev, ili da se revizija usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati drugostepenom суду na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelj ističe da pobijani dio pravosnažne presude ne prelazi iznos dozvoljenosti revizije iz odredbe člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku (“Službeni glasnik RS” br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 -u daljem tekstu: ZPP), uz prijedlog da se revizija odbaci.

Odredbom člana 237. stav 2. ZPP propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM.

S obzirom na vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, tužena je u ovom predmetu izjavila reviziju koja prema imovinskom cenzusu iz člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku (“Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03 do 61/13, dalje: ZPP) nije dozvoljena.

Međutim, ona je, pozivom na stav 3. navedenog člana, predložila da se revizija dozvoli obzirom na veliki broj tužbi sudija i tužilaca za naknadu troškova prevoza na posao i sa posla koje se podnose od strane istih lica, kako bi se obezbijedila jedinstvena primjena prava i ravnopravnost svih u njegovoј primjeni.

Budući da postoji veći broj parnica u kojima se na strani tužilaca pojavljuju sudije i tužioci koji traže da im se isplate troškovi prevoza na posao i sa posla, ovaj sud je reviziju tužene dozvolio nalazeći da su ispunjeni uslovi iz člana 237. st. 3. i 4. ZPP.

Revizija je osnovana.

Predmet odlučivanja u ovom parničnom postupku je zahtjev tužitelja koji na ime troškova prevoza za dolazak na posao i odlazak s posla u dane vikenda iz P. u F. za period od 30.3.2016. godine do 30.4.2017. godine traži isplatu u ukupnom iznosu od 1.152,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate.

Raspravljujući o ovako postavljenom zahtjevu, prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac, obavljajući dužnost sudije OS u F., sedmično putovao na relaciji P.-F. i nazad, te da je u periodu od 30.03.2016.godine do 30.04.2017. godine, ostvario ukupno 48 putovanja na pomenutoj relaciji. Prosječna cijena prevozne karte u javnom saobraćaju na pomenutoj relaciji iznosi 12,00 KM, odnosno 24,00 KM u oba pravca. Ukupna naknada troškova prevoza za 48. putovanje na relaciji P. – F. – P. iznosi 1.152,00 KM.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pozivajući se na odredbu člana 13. Zakona o platama i naknadama sudija i tužilaca („Sl. glasnik RS“ 66/14, u daljem tekstu: Zakon o platama), udovoljio tužbenom zahtjevu i obavezao tuženu da po tom osnovu isplati tužitelju iznos od 1.152,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 29.12.2016. godine do isplate.

Odlučujući o žalbi tužene, drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i pravno shvatanje prvostepenog suda, te je žalbu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio.

Odluke nižestepenih sudova nisu na zakonu zasnovane.

Odredbom člana 13. Zakona o platama je propisano da sudije i tužiocima imaju pravo na naknadu za putne troškove u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda ili tužilaštva i odobrenim budžetom suda ili tužilaštva.

Navedeni propis ne isključuje pravo na naknadu putnih troškova sudijama i tužiocima, nego upućuje na obavezu donošenja drugih podzakonskih akata radi regulisanja te naknade. Činjenica da li postoji propis kojim se bliže uređuje pitanje prevoznih troškova sudija na posao i sa posla, ne može tuženu oslobođiti obaveze plaćanja tih troškova. Ovakav stav izrazio je i Ustavni sud BiH u odluci broj AP-3466/11 od 15.4.2015. godine.

Termin „putni troškovi“ je širokog spektra značenja i sudije i tužiocima imaju legitimno očekivanje da će im se pravo na te troškove konkretno regulisati i to na način koji ne smije biti diskriminirajući u odnosu na druge zaposlene u javnim službama, odnosno druge kategorije zaposlenih, imenovanih ili izabranih lica, koje imaju pravo na putne troškove na osnovu zakona i kolektivnog ugovora.

Prema činjenicama na kojima se tužba zasniva proizlazi da tužitelj, koji ima prebivalište u P., traži troškove prevoza od mjesta stanovanja do mjesta sjedišta suda u F. i nazad, tvrdeći da prevoz obavlja vikendima, četiri puta mjesечно.

Odredba člana 33. stav 1. tačka b) Opšteg kolektivnog ugovora („Službeni glasnik RS“ broj 40/10) predviđa da poslodavac isplaćuje radniku troškove prevoza kod dolaska na posao i povratka s posla, ukoliko prevoz nije organizovan od strane poslodavca, u visini do pune cijene prevozne karte u javnom saobraćaju.

Obaveza poslodavca da zaposlenom naknađuje troškove prevoza kod dolaska na posao i povratka sa posla postoji za onaj broj radnih dana za koji je zaposleni imao te troškove u toku mjeseca, ukoliko prevoz nije organizovan od strane poslodavca, u visini do pune cijene prevozne karte u javnom saobraćaju.

Dakle, troškovi prevoza kod dolaska na posao i povratka sa posla pripadaju zaposlenom koji svakodnevno putuju od mjesta prebivališta do mjesta gdje se obavlja rad, a u te troškove ne spadaju troškovi putovanja vikendom.

Ovakvo pravno shvatanje usvojeno je i na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Republike Srpske 28.02.2019. godine.

Obzirom da je utvrđeno da radi obavljanja dužnosti sudije tužilac putuje vikendom od mjesta prebivališta do mjesta gdje je sjedište suda i nazad, nižestepeni sudovi su izveli pogrešan zaključak u pogledu prava tužitelja na priznanje predmetnih troškova, obzirom da isti nemaju karakter putnih troškova iz člana 13. Zakona o platama, niti karakter troškova na koje bi prema odredbama ovog zakona tužitelju pripadala naknada.

Iz navedenih razloga, o reviziji tužene odlučeno je kao u izreci primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP.

Preinačenje odluke o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 397. stav 2. ZPP. Kako je nakon ovog revizijskog postupka tužena u cijelosti uspjela u parnici, to su joj temeljem odredbe člana 386. stav 1. ZPP dosuđeni troškovi postupka prema iskazanoj vrijednosti spora od 1.320,00 KM i to 160,00 KM na ime odgovora na tužbu, 320,00 KM za pristup na dva ročišta, sve po Tarifnom broju 2 važeće Advokatske tarife uz 25% paušala (Tarifni broj 12 AT), što ukupno iznosi 600,00 KM.

Predsjednik vijeća  
Tanja Bundalo

Za tačnost отправка ovjerava  
Rukovodilac sudske pisarnice  
Amila Podraščić